

BUCHHOLZ v. ZVEZNA REPUBLIKA NEMCIJA

(Eur. Court H.R., 6. 5. 1981, Series A no. 42)

[Walter Buchholz, rojen 1918, živeč v Hamburgu, je bil od 1949 zaposlen v čistilnem podjetju, najprej kot voznik (do 1963), kasneje kot nadzornik podružnic podjetja.

Dne 28. 6. 1974 je dobil obvestilo, da je zaradi racionalizacije v podjetju odpuščen, z učinkom od 31. 10. 1974.

10. 7. 1974 se je obrnil na Delovno sodišče v Hamburgu, da bi izpodbijal odločbo o odpustitvi. Delovno sodišče v Hamburgu je 8. 1. 1975 presodilo v korist gospoda Buchholza. Delodajalec se je 13. 3. 1975 pritožil.

Apelacijsko (pritožbeno) delovno sodišče je 3. 2. 1978 zavrnilo odločitev sodišča nižje stopnje in odločilo v škodo gospoda Buchholza.

Pritožil se je na Zvezno delovno sodišče, ki je 26. 4. 1979 njegovo pritožbo na odločbo Apelacijskega (pritožbenega) delovnega sodišča zavrnilo.

Zvezno ustavno sodišče je zavrglo njegovo zahtevo po ustavni pritožbi zoper odločitev Zveznega delovnega sodišča z dne 26. 4. 1979.

V svoji prošnji, ki jo je 18. 12. 1976 naslovil na Evropsko komisijo za človekove pravice, se je pritožil zoper dolžino postopkov pred nemškimi sodišči, s čimer je bila prekršena zahteva razumnega roka iz 1. odstavka 6. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah. Opozoril je tudi na 3. in 12. člen Konvencije.]

Sodba

[Sodišče je pri presoji, ali gre za razumni rok ali ne, upoštevalo zapletenost primera in ravnanje pritožnika ter odgovornih uradnih organov. Na podlagi teh meril je nato preučilo postopke pred vsemi tremi sodišči.

O postopku pred Hamburškim delovnim sodiščem in Zveznim delovnim sodiščem je menilo, da ne gre za kršitev 1. odstavka 6. člena.

O dolžini postopka pred Apelacijskim (pritožbenim) delovnim sodiščem (več kot dve leti in devet mesecev) pa je Sodišče menilo, da zapletenost primera ne opravičuje takšne dolžine postopka. Hkrati je tudi pritrdilo nemški vladi in Evropski komisiji za človekove pravice, da je gospod Buchholz z načinom argumentacije svojega primera veliko prispeval k takšni dolžini. Sodišče je menilo, da je določene zamude mogoče pripisati postavljenim časovnim rokom Apelacijskega (pritožbenega) sodišča, vendar so te zamude nastale v prehodnem času, ki ga je zaznamovalo povečano število sporov zaradi poslabšanja splošnih gospodarskih okoliščin. Od takrat dalje so odgovorni organi ustrezno ukrepali, da bi bili kos izjemnim okoliščinam (npr. ustanovili so Šesti senat hamburškega apelacijskega (pritožbenega) delovnega sodišča).

Kljub upoštevanju navedenega je Sodišče menilo, da je bil prekoračen razumni rok.]